

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่รักผู้ที่มีร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ใด ๆ เพราะลูกกำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ จงมีความรักต่อพ่อผู้เดียว

คำถาม: ลูกไม่ควรที่จะเหนื่อยหน่ายกับสิ่งใด และเพราะเหตุใด?

คำตอบ: ลูกต้องไม่เหนื่อยหน่ายกับร่างเก่าของลูก เพราะร่างนั้นมีคุณค่าอย่างมาก ๆ ดวงวิญญาณนั่งในร่างนั้นและด้วยการจดจำ พ่อจึงได้รับลือดเตอร์ที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับยาชูกำลังของความสุข

โอมชานติ ในเวลานี้ลูก ๆ ทางจิตที่แสนหวานคือผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น และแล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้โดยสารไปสู่ดินแดนไกลโพ้น พวกเราคือดวงวิญญาณและเวลานี้พวกเรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนที่ไกลมาก เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่รู้ว่าลูก ๆ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น ลูกเรียกหาพ่อผู้อาศัยในดินแดนไกลโพ้นด้วยเช่นกัน: ได้โปรดมาและพาพวกเราไปสู่ดินแดนไกลโพ้นด้วยเถิด ในเวลานี้พ่อผู้อาศัยในดินแดนไกลโพ้นกำลังพาลูก ๆ ไปที่นั่น ลูกคือผู้โดยสารทางจิตเพราะลูกอยู่กับร่างนั้น เป็นจิตวิญญาณที่ได้ทำการเดินทาง ร่างกายนั้นก็จะถูกทิ้งไว้ที่นี้และจิตวิญญาณก็จะเดินทาง ดวงวิญญาณจะไปสู่ที่ใด? สู่โลกทางจิตของเขา นี่คือโลกทางร่างและนั่นคือโลกทางจิต พ่อได้อธิบายแก่ลูก ๆ แล้วว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับไปสู่บ้านจากที่ที่ซึ่งลูกได้มาเพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือเวทีที่ใหญ่โตมาก ทุกคนต้องเล่นและแสดงบทบาทของพวกเขานบนเวที และแล้วจึงกลับบ้าน ลูกจะสามารถกลับไปเพียงเมื่อการละเล่นจบลงแล้วเท่านั้น เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี้และโยคะของสติปัญญาของลูกก็อยู่กับบ้านและอาณาจักรของเรา จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงอย่างยิ่ง เพราะได้มีการจดจำกันว่าความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้และลูกรู้ว่าพระเจ้าชีพบาบา กำลังสอนลูก พระเจ้าไม่สามารถสอนลูกในเวลาอื่นใด นอกจากยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้ง 5000 ปีที่พ่อพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนมาและสอนลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ การศึกษานั้นง่ายตายอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ทั้งโลกรักบ้านนั้น ทุกคนต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ มองดูว่าสติปัญญาของผู้คนนั้นเป็นเช่นไรในเวลานี้ และมองดูว่าเวลานี้สติปัญญาของลูกได้กลายเป็นเช่นไร: มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง ลูกมีสติปัญญาที่สะอาดต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกมีความรู้ที่ดีมากของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ได้อยู่ในหัวใจของลูกว่าเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามและอย่างแน่อนจนกลายเป็นนารายณ์จากนยธรรมา จากที่นี้, ก่อนอื่นลูกก็จะไปสู่นบ้านของลูก และดังนั้นลูกต้องไปในความสุข เช่นที่ในยุคทอง, เหล่าเทพได้ละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่งในความสุข ในทำนองเดียวกัน, ลูกต้องละร่างเก่าในความสุข ลูกต้องไม่เหนื่อยหน่ายกับสิ่งนั้น เพราะร่างนั้นเป็นร่างที่มีคุณค่าอย่างมาก ดวงวิญญาณถูกลีดเตอร์จากพ่อผ่านร่างกายนี้ ถ้าพวกเราไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็ไม่สามารถกลับบ้านได้ เมื่อลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อนั้นที่ภาระของบาปจะถูกจัดทิ้งด้วยพลังโยคะไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการลงโทษอย่างมากมาย แน่อนลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ในความสัมพันธ์ทางโลก, หากลูกนั้นได้ทำการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรก เพราะพวกเขาทำผิดกฎ พ่อของเขาก็อาจตีเขาได้เพราะความโกรธ หากใครบางคนรักอีกคนหนึ่งโดยที่ไม่ถูกตามกฎหมาย พ่อแม่ก็จะไม่ชอบสิ่งนั้น พ่อที่ไม่ใช่จิตจำกัดนี้พูดว่า: ลูก ๆ นั้นต้องไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไป เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และเต็มไปด้วยกิเลสใดอาศัยอยู่ที่นั่น เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ เช่นนั้น พ่อตัวท่านเองนั้นพูดว่า: การเกิดของพ่อนั้นสูงส่งและพิเศษสุด ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดสามารถเข้ามาในร่างภายในวิธีที่พ่อทำได้ แม้ว่าดวงวิญญาณของผู้ก่อตั้งศาสนาก็ได้เข้ามาในร่างภายในด้วยเช่นกัน นั่นก็เป็นประเด็นที่แตกต่างไป พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป พวกเขาลงมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของตน พ่อพาทุกคนกลับไปกับพ่อ และแล้วก็บอกลูกว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่ก่อนได้อย่างไร ไม่ได้มีนกระสาในโลกลุใหม่ยุคทองนั้น พ่อมาท่ามกลางนกระสาและทำให้ลูกกลายเป็นหงส์ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นหงส์, ลูกเลือกสรรไข่มุก ลูกจะไม่ได้รับเพชรพลอยเหล่านี้ในยุคทอง เวลานี้ลูกกำลังเก็บไข่มุกเหล่านี้และกำลังจะกลายเป็นหงส์ พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายว่าลูกได้กลายเป็นหงส์จากนกระสาอย่างไร เวลานี้ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นหงส์ เหล่าเทพนั้นก็เรียกว่าเป็นหงส์ และปีศาจนั้นก็เรียกว่าเป็นนกระสา เวลานี้ลูกทำให้ผู้คนสามารถที่จะละทิ้งขยะและทำให้พวกเขาเลือกสรรไข่มุก ลูกผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า มีหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว ชีพบาบาไม่มีเท่าที่ท่านจะสามารถมีหลายล้านเท่า ท่านทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ผู้คนเข้าใจว่าเคยมีสวรรค์แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อไรที่สวรรค์คงอยู่และจะคงอยู่อีกครั้งได้อย่างไร เวลานี้ลูก ๆ ได้รู้แจ้งแล้ว ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดอยู่ในความมืด พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อไหร่และอย่างไรที่ลักษณะและนารายณ์ได้กลายเป็นนายของโลก เป็นเรื่องของ 5000 ปี พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก: เช่นที่ลูกมาเพื่อเล่นบทบาท ดังนั้นพ่อก็มาในวิธีเดียวกันด้วย ลูกเชื่อเชิญพ่อและ

พูดว่า: โอ้ บาบ่า จงมาและทำให้พวกเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เถิด! ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นกับใครอื่น: ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้แม้กับผู้ก่อตั้งศาสนาของลูก: จงมาและทำให้พวกเราทั้งหมดบริสุทธิ์ พระคริสต์หรือพระพุทธเจ้าจะไม่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กูรูคือผู้ที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกิเลส ผู้คนเหล่านั้น(ผู้ก่อตั้งศาสนา)ลงมาที่นี่และแล้วทุกคนก็ต้องตามเขาลงมา มีเพียงพ่อผู้เดียวซึ่งเป็นสัญลักษณ์อมตะเท่านั้นคือผู้เดียวที่ชี้หนทางกลับบ้านแก่ลูกและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกิเลสแก่ทุกคน ในความเป็นจริง คำว่า “สัทกูรู” นั้นถูกต้อง ชาวซิกข์พูดคำพูดที่ถูกต้องมากกว่าคำที่ลูกพูด พวกเขาพูดอย่างดังมาก: สัทกูรู ผู้เดียวที่เป็นอมตะ พวกเขาพร่ำอย่างดังมาก พวกเขาพูดว่า: สัทกูรูคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ หากไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ แล้ว ท่านจะสามารถเป็นสัทกูรูได้อย่างไร และท่านจะสามารถประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกิเลสแก่ทุกคนได้อย่างไร? สัทกูรูตัวท่านเองได้มาและให้คำแนะนำของท่านเอง: พ่อไม่ได้ถือกำเนิดในวิธีที่ลูกทำ ทุกแห่งอื่นนั้นก็เป็นผู้มีร่างกายที่นิ่งและถ่ายทอดความรู้ ในขณะที่พ่อทางจิตผู้ปราศจากร่างนั้นและอธิบายแก่ลูก มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำในเวลานี้ผิดเพราะพวกเขากำลังทำตามการกำหนดของราวัน มียกิเลสทั้งห้าในแต่ละคน ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกในรายละเอียด ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะรู้เกี่ยวกับวงจรของทั้งโลกได้อย่างไร? ลูกควรจะรู้ว่าจะหนีหนุ่นไปอย่างไร ลูกไม่ได้ขอให้บาบาอธิบายสิ่งนั้นแก่ลูก พ่อเฝ้าแต่อธิบายด้วยตัวท่านเองโดยที่ลูกไม่ต้องขอร้องท่าน ลูกไม่จำเป็นต้องถามแม้เพียงคำถามเดียว พระเจ้าคือพ่อ หน้าที่ของพ่อคือการบอกทุกสิ่งแก่ลูกด้วยตัวท่านเองและการทำทุกสิ่งด้วยตัวท่านเอง พ่อก็รับลูก ๆ ของตนเข้าเรียนในโรงเรียนด้วยตนเอง เขาทำให้ลูก ๆ ไปทำงานและบอกพวกเขาให้ละทิ้งทุกสิ่งหลังจากอายุ 60 ปี และเพียงแต่จดจำพระเจ้า, ร้องเพลงแสดงบักติ, อ่านพระเวทและคัมภีร์และทำพิธีแสดงบักติ ลูกเคยเป็นผู้กราบไหว้บูชามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายตายอย่างยิ่งแล้วว่าลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร และแล้วการกราบไหว้บูชานั้นก็หยุดลงอย่างสมบูรณ์ ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดกำลังทำพิธีแสดงบักติในขณะที่ลูกกำลังได้รับความรู้ พวกเขาอยู่ในกลางคืนในขณะที่ลูกกำลังจะเข้าไปสู่กลางวัน นั่นคือสัจธรรม ได้มีการเขียนไว้ในกิตะแล้วว่า: มานมานะบาฟ! คำนี้โด่งดังอย่างยิ่ง ผู้ที่ศึกษาที่ตะก็ก็สามารถจะเข้าใจได้ สิ่งใดที่เขียนไว้นั้นก็ง่ายตายอย่างยิ่ง ผู้คนนั้นก็เคยศึกษาที่ตะมาตลอดทั้งชีวิตของพวกเขา, แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พระเจ้าเดียวกันของกิตะนั้นนั้นทั้งนี้ในเวลานี้และสอนลูก ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พวกเราได้ยินกิตะจากพระเจ้าและแล้วพวกเราก็กายทอดให้แก่ผู้อื่นและกลับมาบริสุทธิ์ มีคำพูดที่สูงส่งของพ่อ นี่คือการซาโยคะที่ง่ายตายเดียวกัน ผู้คนนั้นกำลังจมลงไปอย่างมากมายในศรัทธาที่พวกเขานั้นไม่แม้แต่จะรับฟังลูก ตามละคร, มีเพียงเมื่อโซคของพวกเขาก็เปิดขึ้นเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถมาหาลูกได้ ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นใดมีโซคที่ลูกมี พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ศาสนาเทพนี้ของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมากมาย ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าสิ่งที่พ่อพูดนั้นถูกต้อง ในคัมภีร์, พวกเขาได้แสดงคัมภีร์หรือราวันที่นั่นด้วย ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความสุข ที่นั่นแม้ว่าพวกเขากลับไหว้บูชาเหล่าเทพ ก็ไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ลูกจดจำพ่อหรือไม่? ลูกเคยได้ยินหรือไม่ว่าพ่อได้พูดกับลูก ๆ ของตนว่า “จงจดจำฉัน”? พ่อทางโลกนั้นจะเคยขอให้ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อจดจำเขาหรือไม่? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ที่นี้และอธิบายแก่ลูก ด้วยการล่องรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก, ลูกก็ได้กลายเป็นผู้ปกครองโลก ก่อนอื่นใด, ลูกจะกลับบ้านและแล้วก็ลงมาที่นี่อย่างป็นนักแสดง ในเวลานี้, ไม่มีใครสามารถที่จะบอกได้ว่าใครบางคนนั้นเป็นดวงวิญญาณใหม่หรือดวงวิญญาณเก่า แน่แน่นอนว่าดวงวิญญาณใหม่นั้นจะโด่งดัง แม้แต่เวลานี้, จงมองดูว่าบางคนนั้นโด่งดังเพียงไร มนุษย์มากมายนั้นได้มา ผู้คนมากมายก็มาโดยไม่คาดฝัน มีผลกระทบนั้น บาบ่าเองก็มาในผู้นี้โดยไม่ได้อคาดฝัน และดังนั้นจึงมีผลกระทบนั้น นั่นก็เป็นดวงวิญญาณใหม่ด้วยที่มาและดังนั้นจึงมีผลกระทบต่อดวงวิญญาณเก่า เมื่อถึงก้านสาขาเฝ้าแต่ปรากฏขึ้นก็มีค่ายก่งของพวกเรา ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงโด่งดังอย่างยิ่ง เนื่องจากการเป็นดวงวิญญาณใหม่จึงมีแรงดึงดูดในสิ่งนั้น ในเวลานี้ จงมองดูว่ามีเทพเจ้าที่ปลอม ๆ อยู่มากมายเพียงไร! เหตุนี้จึงได้มีการจดจำว่า: เรือของสัจจะอาจจะโคลง แต่จะไม่จม พายุมากมายจะมาเพราะพระเจ้านั้นคือคนพายุเรือ ลูก ๆ เองนั้นก็ขึ้นลงด้วยเช่นกันและเรื่อนั้นก็ถูกกระแทกจากพายุมากมาย ผู้คนมากมายก็ไปยังชุมนุมทางจิตอื่น แต่ไม่มีเรื่องของพายุที่นั่น ที่นี้มีการทำร้ายผู้หญิงที่ไร้เดียงสาอยู่มากมาย กระนั้นก็ตาม การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย: โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกนั้นได้กลายเป็นหนามแหลมคม เมื่อลูกได้กลายเป็นหนามและที่มแทงผู้อื่น ลูกก็ถูกที่มแทงด้วย ลูกได้รับผลจากทุกสิ่งที่ลูกทำ ไม่ได้มีสิ่งใดสกปรกที่นั่นที่จะสร้างความทุกข์ ด้วยเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นสัจธรรม ผู้คนพูดถึงสัจธรรมและนรกแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่า: ผู้คนผู้นี้ได้จากไปสู่สัจธรรมแล้ว ในความเป็นจริง, เป็นสิ่งผิดที่พูดเช่นนั้น โลกที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถเรียกว่าเป็นสัจธรรมได้ นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น และแล้วพวกเขาก็พูดว่า

บุคคลนั้นได้จากไปสู่สวรรค์ เวลานี้ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นคือบ้านของดวงวิญญาณ เช่นที่มีบ้าน ที่นั่นในหนทางของบัตติผู้ที่มั่งคั่งก็ได้มีการสร้างวัดที่ใหญ่โต จงมองดูว่าได้มีการสร้างวัดให้กับชีวิตอย่างไร พวกเขาได้สร้างวัดให้แก่ลักษณะและนารายณ์ด้วยเช่นกันและก็มีเพชรพลอยที่แท้จริงอยู่มากมาย ฯลฯ มีทรัพย์สินสมบัติมากมายที่นั่น ในเวลานี้ทุกสิ่งนั้นได้กลายเป็นสิ่งที่หลอกลวงก่อนหน้านี้, ลูกเคยสวมเครื่องประดับของแท้มากมาย ในเวลานี้เนื่องจากเกรงกลัวรัฐบาล ผู้คนจึงซ่อนเครื่องประดับของแท้และสวมเครื่องประดับปลอมๆ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากสิ่งจะ ไม่มีสิ่งใดที่หลอกลวงที่นั่น ที่นั่นถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีเครื่องประดับของแท้ พวกเขา ก็ซ่อนเร้นสิ่งนั้นไว้ แต่ในวันที่ผ่านไปทองคำก็จะเผาแต่ราคาแพงมากขึ้นเรื่อยๆ ที่นั่น นั่นคือสวรรค์ ลูกได้รับทุกสิ่งใหม่ ในโลกใหม่, ทุกสิ่งนั้นใหม่และมีทรัพย์สินสมบัติล้นเหลือ ในเวลานี้จงมองดูว่าทุกสิ่งนั้นได้มีราคาแพงอย่างยิ่งเพียงไร ความลับทั้งหมดจากโลกที่ไม่มีตัวตนเป็นต้นไปนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ใครอื่นเล่านอกเหนือจากพ่อจะบอกความลับของโลกที่ไม่มีตัวตนแก่ลูก? และแล้วลูกก็ต้องกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก คงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว หากลูกทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตนเองแล้ว ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากกว่าผู้ที่อยู่ที่นั่น เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป ขณะที่ชีวิตอยู่ข้างนอก(ที่บ้าน, ไม่ใช่ที่ศูนย์) ลูกก็ยังคงสามารถจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำได้ เพียงแต่รับบทเรียนหนึ่งอาทิตย์และแล้วก็ไปต่างแดนหรือที่อื่นใด ทั้งโลกต้องได้รับสาสน์ พ่อได้มาแล้ว และเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อ นั่นคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้ชี้นำทาง หากลูกไปที่นั่น, ลูกจะกลายเป็นผู้ที่โด่งดังผ่านหนังสือพิมพ์ ผู้อื่นก็จะพบว่าสิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน: ดวงวิญญาณและร่างกายคือสองสิ่งที่แยกจากกัน จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณและร่างกายนั่นไม่มีชีวิต ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่กลายเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษ ดังนั้นเวลานี้ลูกจึงต้องจดจำพ่อ ผู้ที่อยู่ที่นี่ไม่ได้จดจำท่านมากเท่ากับผู้ที่อาศัยอยู่ข้างนอก ผู้ที่จดจำท่านอย่างมากและเผาแต่ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง, ผู้ที่เผาแต่เปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้ นั่นก็จะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นหนามด้วย เวลานี้พ่อได้ออกคำสั่ง: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เอาชนะสิ่งนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดเพียงจากการเขียนเช่นนี้ เวลานี้พ่อได้อธิบายทุกสิ่งแล้ว อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 จงกลายเป็นหงส์ผู้ที่เลือกสรรแต่เพชรพลอยแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ เลือกสรรแต่ไข่มุกเท่านั้นและทิ้งขยะ ทารายได้ของหลายล้านเท่าในทุกอย่างก้าวและกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า
- 2 เพื่อรับสถานภาพที่สูง จงกลายเป็นครูและรับใช้ผู้คนมากมาย กลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง จงเปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้

พร: ขอให้ลูกรับสิทธิ์ในคะแนนทั้งสี่วิชาที่ทำให้พ่อรู้สึกพอใจ และกลับมานั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่าน ลูก ๆ ผู้ที่รับสิทธิ์ในคะแนนที่ดีทั้งสี่วิชา และผ่านด้วยอันดับที่ดีตั้งแต่ต้นจนจบถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ผ่านด้วยเกียรติ อย่าเป็นผู้ที่มีคะแนนเพียงเล็กน้อยในช่วงกลาง แล้วทำคะแนนชดเชยในภายหลัง แต่ลูกรับสิทธิ์ในคะแนนที่ทำให้พ่อพอใจทั้งสี่วิชา ลูกก็จะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจได้ พร้อมกับสิ่งนี้ ผู้ที่ทุกคนในโลกรักเขา ผู้ที่ให้ความร่วมมือกับทุกคน ผู้ที่ได้รับความเคารพจากทุกคนสามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ และบัลลังก์ของอาณาจักรได้

คติพจน์: ผู้เป็นที่รักคือ ผู้ที่มีเพลงที่ไร้ขีดจำกัดเล่นอยู่ในหัวใจของเขาอย่างสม่ำเสมอว่า ฉันเป็นของพ่อ และพ่อก็เป็นของฉัน

*** โอม ชานติ ***